

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Quæ vota.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

committeretur commutare in minus, quod non posse, modo n. s. diximus.

13. Affirmat Henriquez, lib. 5. de pœn. cap. 20. n. 5. & de indul. c. 30. n. 5. Manucl. tom. 3. summa. c. 100. n. 4. de iuris. alique apud Sanch. l. c. n. 19. quia si materia est eadem, non potest Deo non esse æqualiter

14. Vraque sententia est probabilis: mihi autem probabilior apparet affirmativa: nam etiam homini per æquale satisficit debitor si ipse invitus non est: at invitum in opere æqualiter bono, satis ob suam benignitatem præsumere debemus, & ad argumentum contrarium, respondemus, negando melius esse, quoad substantiam opus promissum, esto, quoad promissionem substantiam, sed quia ob benignitatem Dei jam satisfacti potest esse, quoad substantiam æquale, illa ratio promissionis operis, quoad substantiam, non est ejus habenda amplius ratio: tunc, si non est ejus habenda amplius ratio, tunc, si non est

15. Vnum tamen per diligenter adverte, non raro tibi videtur æqualem materiam voto subrogandam; quod non est, quia bene circumstantias non expendis. Promissisti, quod bene circumstantias non expendis. Promissisti, quod bene circumstantias non expendis. Promissisti, quod bene circumstantias non expendis.

16. Rectè denique notant Doctores, ne fallamur in subrogando materiam æqualem voto, semper consulendum esse, ut aliquantò plus subrogatur: non solum quando propria autoritate commutatur votum; verum etiam quando id ex jurisdictione Superioris, veliam admittente volentis dispensationem exhibetur. Nihilominus pro Superioribus, & privilegiatis, adest aliqua major benignitas, quam mox leges n. 20.

17. Non modo vota non reservata: verum etiam reservata, deficientia in aliquo, ut conditionalia; penarum, & similia supra §. 4. n. 32. dicta. Item omnia vota facta in favorem tertij, sed nondum accepta, commutari in æquale à prædictis Episcopis, Religiosis, electis ex Bulla vel Bullæ Confessariis, possunt Ita DD. c. lit. B. adde Ludov. à Cruce de Bull. Cruc. d. 1. c. 6. d. ult.

De commutatione voti jura dixi, cum de commutatione paramenti: lege etiam Ludovicum à Cruce in explicatione Bullæ Cruc. d. 1. c. 6. d. 5.

Ob quas causas?

18. In nostra sententia (quidquid sit in alia) in qua potest quis propria autoritate votum sibi commutare inveniuntur æquale, causam satis levem requiro. Ita Henricus alii quos citat, & sequitur Lud. à Cruce in expositione Bullæ Cruc. d. 1. c. 6. d. 4. n. 4. Ratio est: quia ipsi opus subrogandum esse Deo æque gratum, valde sufficiens est. Adde remanere idem vinculum, licet translatum in re subrogata. Quare solum levis aliqua causa tunc requiritur, ne imprudenter motes propositum: sufficere autem pro causa; quod illarum votum per materiam à te subrogandam implebitur, mihi certum est, propter rationem n. seq. afferendam.

19. Dicit: ergo pari modo; quando votum: sive per Episcopum, sive per Bullam, &c. commutatur in æquale, levis sufficit causa. Respondeo, ita profecto; nam propterea sufficiens esse causam, putant Doctores apud Sanch. l. c. 30. n. 13, si commutationem quis petat,

sperans alacrius rem subrogatam executurus; id enim benignitatem Dei commendat, allicique fides ad promptius votendum.

20. Dicitur est (inevidenter æquale) nam apponendum est discrimen inter potestatem, quam habet hac in re superior, sive Ordinarius, sive delegatus, ab ea, quæ diximus, ipsiusmet privati uti posse: Superior enim, vel electus per privilegium potest commutare in aliquantùm minus; at verò ipse privatus inveniuntur æquale, sed certe moraliter, hoc est, prudenti judicio æquale, quis enim actionibus possit, quænam sint æqualia, vel inæqualia metaphisicè deliberare? Ratio discriminis est, quia si privatus posset (ut certè ex nostra sententia potest) commutare votum in æquale, & Superior, vel per Bullam electus non posset in aliquantùm minus, ad nihil inferiret Superioris jurisdictione, posset enim superior solum id, quod ex se jam habet ipse privatus vovens: Ut sit igitur proficua jurisdictione, & ut vovente eleventur non nihil à Superiore, & à privilegiis dictis poterunt ab his in aliquantùm minus eorum vota commutari. Vide quæ dixi c. 7. §. 4. n. 8.

§. VI. Praxis æquivalenti servanda in commutatione Votorum.

1. **O**perosum est suo momento expendere æqualitatem, vel quasi æqualitatem, quæ inter materiam voto promissam, & subrogandam intercedere in commutatione debet: nam propterea, ut supra §. 5. n. 16 innui, consilium præbent Doctores, ut ad securitatem conscientie semper ea fiat in aliquantò saltem majus. Regula autem hujus rei certio dari nequit, quam prudens arbitrium Confessarij, qui omnibus circumstantiis expensis, æqualitatem, vel quasi in Domino constituat, Has autem ut expendas, hæc, quæ fuse habes apud Doctores breviter sic habe.

2. Primò, materiæ voti gravitas est ex se præscindendo à vinculo, voti consideranda: sic Sanch. lib. 4. m. dec. cap. 56. Ratio est, quia in commutatione vinculum voti remanet, & solum transfertur in opus subrogatum: quare, cum non sit illud relaxandum, non erit opus hic illud in lancem inducere. Non sic in dispensatione, in qua vinculum voti omnino tollitur.

3. Secundò, non est spectanda sola excellentia virtutis, quam habet materia subroganda, ita ut melior sit commutatio, quæ fiat in excellentiorem virtutis actum; sed est melius ipsi voventi hic, & nunc quod seu pro tempore, loco, dispositione ipsius.

Si flagellationem, v.g. ad mandam carnem vovisti, melius erit, si illud commutes in jejunia, quàm in Orationes: quia jejunium magis, quam oratio, licet hæc sit excellentior actus, ad carnis mortificationem conducit. Ideo in frequentiam Sacramentorum omnia vota commutari regulariter consilium esto; quia Sacramenta ad bonum voventis melius, quàm opera cætera, sunt utilia.

4. Tertio, expende item difficultatem implendi rem promissam, rem subrogandam; & in Peregrinatione pericula, laborem, expensaque proprias providendo, & redeundo faciendas; quæ quidem expensæ ex probabiliori sententia cadunt intra votum peregrinandi, nisi expressè excluseris, vel nisi mendicando ire promiseris.

Quarto, commutatio, licet convenientissimum sit, non tamen est necesse, ut fiat in favorem ejus Sancti, vel Ecclesiæ, cui factum est votum, quia supponimus promissionem ab ea Ecclesia nondum acceptatam legitime fuisse.

5. Quintò, non est opus, ut votum personale commutetur in actionem personalem, vel reale in reale, neque ut actio subroganda sit æqualis in duratione, vel numero, vel ut certo die fiat; possunt enim hæc aliud compensari.

6. Sextò, quando dilatio nihil minus de voto, nec multum interest implere votum die destinata, modica commuta